

archívum: 97

1931. III. 8.

Határozati javaslat.

Egyetemünk sokat és nem ok nélkül panaszkodott afelett, hogy a volt vallás- és közoktatásügyi miniszter ur, aki pedig szokatlanul hosszú ideig töltötte be székét, az ország legrégebbi egyetemét tudománypolitikai koncepciójában igen kedvezőtlen elbánásban részesítette. Köztudomású, hogy az egyetem e sorsának kialakító tényezői közt jelentékeny szerepet játszott egyetemünk egy ^{és tisztségviselőjének} ~~volt rektorának~~ a nevezett miniszter urral szemben tanúsított magatartása.

Legujabban a nyilvánosság előtt is kinos feltűnést keltettek a legutóbbi rektor úrnak a rektori rendelkezési alap terhére végzett egyes vásárlásai, amelyek arra indították avallás- és közoktatásügyi miniszter urat, hogy a rektori rendelkezési alapot inkamerálja, illetve az egyetem dologi kiadásainak fedezésére való felhasználását elrendelje. Ez az esemény egyetemünknek a közvélemény előtt való helyzetére semmiesetre sem előnyös és a rektor felelőssége annál nagyobb, mert ismételt figyelmeztetés hangzott el arra vonatkozólag, hogy a rektori rendelkezési alap olyan összegű, hogy annak a nyilvános elszámolás elől való elvonása nem védhető. Ezért, ha a rektor a nyilvános elszámolást kezdeményezni, legalább is az alap túlnyomó részére, hajlandó nem volt, fokozott óvatosságra és körültekintésre lett volna köteles annak felhasználásában, ami által a fenti kormányintézkedés elkerülhető lett volna.

A jog- és államtudományi kar e két feltűnő eset alkalmából sajnálattal kénytelen megállapítani azt, hogy egyes rektorok magatartása, ^(még abban az esetben is, ha) ~~habár~~ az az egyetem tanári testülete többségének véleménye szerint helytelen, alkalmas arra, hogy az egyetem nagy érdekeinek ártson és a tanári testületnek nemcsak módjában nincs a rektorok ilyen tisztán személyi politikájának folytatását megakadályozni, hanem az eddigi

gyakorlat szerint a rektoroknak még azzal az eshetőséggel sem kellett számolniok, hogy működésükről a tanári kar véleményét mondjon, sőt azt a nyilvánosság előtt is helyteleníthesse.

Ezért karunk a felsorolt példák, de közismert más tapasztalatok hatása alatt is szükségesnek tartja, hogy az eddigi gyakorlattal szemben szavát felemelje és kifejezze aztna jogi meggyőződését, hogy az egyetem szervezeti szabályzata alapján a rektornak és a Tanácsnak ez a nem egyetemi hatósági, hanem egyetemi politikai ügykörben kifejtett működése nem vonható el az egyetemi tudománykarok és a tanári testület bírálata alól.

A jog- és államtudományi kar az egyetem érdekei szempontjából nagyfontosságúnak tartja, hogy hasonló események következmények nélkül a jövőben ne ismétlődhessenek és fenntartja magának ilyenek esetében az állásfoglalás jogát.